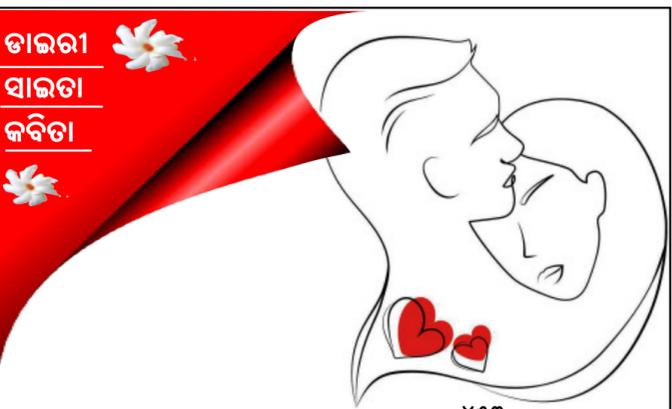

ସପ୍ତମ ରତ୍ନ ପଞ୍ଚମ ସ୍ୱର

ସାହିତ୍ୟ
ଆସର

ଭାଇରୀ
ସାଇତା
କବିତା

● ରମେଶ ମଙ୍ଗରାଜ

୪୫୧	୪୫୨
ତମେ ମୋ ଅତୀତ ପ୍ରିୟା ମୋ ପ୍ରେମର ସୁତି ଦସ୍ୟାବିନ୍ଦ ଘଟିଥିବାରା ଘଟଣାର ମୋ ଦଲିଲ୍ ଦାଖଲ ଖାରଜାଏ ।	କାଳି ଦେଲା ଜୀବନକୁ ଅନାମିଆ ଯଉବନ ନିଆଁ ଉତ୍ତୁରୁଛୁ ଭରାମଳ ରୁଡ଼ାଇଲା ଭରସାର ନାଆଁ । ୧ ।
ମୋ ଛାତିରେ ଲାଗିଅଛି ତମ ପ୍ରେମ ସତ୍ୟକ ମୋହର ବିଜ୍ଞପିତ ହେବା ପାଇଁ ଆଉ କିଛି ନାହିଁ ଦରକାରୀ ।	ନାରୀ ତା'ର ନର୍ଦ୍ଦ ଦ୍ୱାରେ ଗାଣିନେଲା ତା' ଆତକୁ ମୋତେ ନାଗୁଣୀର ଚୋଟ ଖାଇ ପାରିଲିନି ଦକ୍ଷିଣ ଯାଗେ । ୨ ।
ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତେ ମୁହିଁ ତମ ନାମେ ପାଉଛି କାହୁଁ ଏମିତିକା କାହୁଁଥିବି ଯେତେଦିନ ଜୀବନରେ ଅଛି । ୩ ।	ନାରୀ ନିଆଁ ନଳ ନାଗ ମୋ ପାଇଁ କି ବଳରା ହୋଇଲେ ସ୍ୱର୍ଗ ସୁଖ ପରିବର୍ତ୍ତେ ନରକର ଯନ୍ତ୍ରଣା ହିଁ ଦେଲେ । ୩ ।

ଏଇ ଜନ୍ମର ଶବରୀ

● ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣମୟୀ ମିଶ୍ର

ଶିବରୀଟି ଜନ୍ମରୁ ହୁଏତେ ଲୁହ ଗଡେଇ, କର୍ମ ପଦକୁ ହାତରେ ଧରି ଅପେକ୍ଷା କରିଥାଏ ତା'ର ପ୍ରଭୁକୁ । ଏପରି ଚାହିଁ ଚାହିଁ ବିଚିତ୍ର ଧରଣେ କାଳ । ସେ ସର୍ବହରା ହୋଇ ଚାହିଁଥାଏ ଓ ଭାବୁଥାଏ, ମୋ ମାଆ କେବେ ମୋ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆଣି ପହଞ୍ଚାଇ ଦେବ ।

ସତକୁ ସତ ତା'ର ଅପେକ୍ଷାର ଶେଷ ହେଲା । ତା'ର ମାଆ, ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ତା' ପାଖରେ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଶେଷବେଳରେ ପହଞ୍ଚାଇ ଦେଲେ ।

ଇଛାରେ ରୁହେଁ, ସବୁ ଦୁର୍ଗାମାଧବ ଚାହିଁବାକୁ ସମ୍ଭବ ହେଲା । ଏ ସବୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିଲି । କାରଣ ଜଣକର ପୋଥିକୁ ସେ କଥା ଥିଲା । ମୁଁ ପୋଥି ଦେଖି ଜାଣିଲି ଓ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପାଇବାର ଆଶା କରି ରହିଲି । ଗୋଟିଏ ମାସ ଭିତରେ ମାଆ ମୋର ବାପାଙ୍କ ପାଖରେ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ସାହାଯ୍ୟ କରିଦେଲେ ।

ଏହି ଦିନ ମୋର ସବୁ ପ୍ରକାର ଜ୍ଞାନ ଉଦୟ ହେଲା । ଭାବନାରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଦେହରେ ଲିନ ହେଲି । ମୋର ମାଟି ଶରୀରଟି ପଡ଼ି ରହିଲା । ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଦୀପରେ ପାଇଁ ଯେବା ପାଇଁ । ମୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣ । ଆଉ କିଛି ହୁଏତ ନାହିଁ । କେବଳ ଚାହିଁ ବସିଛି, ଗୋଲକ ଧ୍ୟାନ ସିଦ୍ଧା ପାଇଁ ।

ସେ ବେଳର ଅପେକ୍ଷାରେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଖରେ ଏତିକି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଛି, ଯଦି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଧୂଳି କିମ୍ବଦନ୍ତୀ ରଖିବେ, ପ୍ରାର୍ଥନା ଯୋଗେ କିନ୍ତୁ ଦେବ ଚେତେ ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କର ସେବା ପାଇଁ ସୁଯୋଗ ଦେବେ ଓ ମୋ ପାଖରେ ରହିଥିବେ ଦୁର୍ଗାମାଧବ ହୋଇ ।

ମାନବର ସେବା ପାଇଁ ଏବଂ ଜୀବନର ପାପପୁଣ୍ୟ ପାଇଁ ଏତିକି ତାଙ୍କ ପାଦରେ ମୋର ମାଗୁଛି । ଭାବୁଛି ନିଶ୍ଚୟ ଆଶାପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ଆଉ କିଛି ଆଶା ନାହିଁ । ରହିଲି, ଆଉ କିଛି ଆଶାରେ, **ସୁନିତ-୧, ଭୁବନେଶ୍ୱର**

ଶ୍ରେଣୀ ଏବଂ ନେତ୍ରୀ ପିଲାଦିନୁ ଖୁବ୍ ଅନ୍ତରଙ୍ଗ ବନ୍ଧୁ । ଗୋଟିଏ ଗାଁର ସେମାନେ, ତେଣୁ ସ୍କୁଲ ପଢ଼ାଠାରୁ କଲେଜ ପଢ଼ା ଯାଏଁ ଏକାଠି ପଢୁଥିଲେ । ଶ୍ରେଣୀର ବାପା 'ଦାନେଶ' ଓ ମାଆ 'ବସୁଧା' ଶ୍ରେଣୀକୁ ଏମ୍.ଏ. ପରୀକ୍ଷା ଦେଇସାରିବା ପରେ ପରେ ବାହା କରାଇ ଦେଲେ । ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ମାଷ୍ଟରକ୍ୟାଣ୍ଡିନ ନିକଟରେ ଶ୍ରେଣୀ ତା' ଶାଶୁଘରେ ରୁହେ । ସ୍ୱାମୀ 'ମନିଶ' ଗୋଟାଏ କମ୍ପାନୀରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଇଞ୍ଜିନିୟର । ଶାଶୁଘର କଲିଲେ ଶାଶୁ 'କଲ୍ୟାଣୀ', ଶାଶୁର 'ମହେଶ', ନନ୍ଦ 'ସୁଲତୀ' ଏବଂ ରୋଷେଇଆ 'ରଘୁଆ'କୁ ନେଇ ଏକ ହସଖୁସିର ପରିବାରଟିଏ । ଶାଶୁଘରେ ଭାରି ସୁଖ ଶାନ୍ତିରେ ଦିନ କଟିଯାଏ ଶ୍ରେଣୀର । ବସୁଧା ଓ ଦାନେଶଙ୍କ ପ୍ରବଳ ସଂଖ୍ୟାର ହିଁ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଶାଶୁଘରେ ଗୋଟିଏ ଭଲ ବୋହୂର ମାନ୍ୟତା ଦେଇପାରିଛି, ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଏବେ ଶ୍ରେଣୀର କୋଳରେ ପୁଅଟିଏ, ଝିଅଟିଏ । ପୁଅର ନାଁ କେମନ୍ଦ ଓ ଝିଅର ନାଁ ଏଲି । ପୁଅ, ଝିଅଙ୍କ କାମ, ଶାଶୁ ଶୁଣୁଛନ୍ତି ସେବା ଏବଂ ଘରର ସମସ୍ତ କର୍ମ ଭିତରେ ସାରାଦିନ ନିଜକୁ ହଜାଇଦିଏ ଶ୍ରେଣୀ । ସବୁ କାମ ଭିତରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଚିକିତ୍ସକ ମିଶାଇବାକୁ ସେ କେବେ ବି ଭୁଲେନି । ତେଣୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାମରୁ ମଜା ନିଏ ଶ୍ରେଣୀ । ଶ୍ରେଣୀର କର୍ତ୍ତବ୍ୟନିଷ୍ଠା, ସ୍ନେହ, ମମତା ଓ ତ୍ୟାଗ ଦେଖି ସାରା ପରିବାର ସୁନ୍ଦର । ଶାଶୁ କଲ୍ୟାଣୀ ପ୍ରତ୍ୟେକଦି କାମରେ ଶ୍ରେଣୀକୁ ସହଯୋଗ କରନ୍ତି । ନାତି

ଆକାଶ ପାତାଳ

● ଡ. ପ୍ରତିଭା ମହାରଥୀ

ନାଗୁଣୀଙ୍କ କଥା ଗୋଟି ଗୋଟି କରି ସବୁ ରୁଣ୍ଡିଛି ସିଏ । ଶୁଣୁର ମହେଶ ବଜାର କରିବା, କାହାର ଦେହ ଖରାପ ହେଲେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ପାଖକୁ ନେବା, ମେଡ଼ିସିନ୍ ଆଣିବା, ନାତି ନାଗୁଣୀଙ୍କୁ ସ୍କୁଲ ନବା ଆଣିବା କାମ ସବୁ ମନିଷଙ୍କ କଥା କଣ କହିବା ସେ ତ କୋଟିକେ ଗୋଟିଏ, ହୀରାମୁଣ୍ଡାଟିଏ । ଘରେ ଥିବା ସମୟରେ ତା', କଫି ଟିଆରି କରିବା, ରୋଷେଇ କାମରେ ଶ୍ରେଣୀକୁ ସହଯୋଗ କରିବା, ପିଲାଙ୍କୁ କିଛି କିଛି ସମୟ ପାଠ ପଢ଼ାଇବା ବ୍ୟତୀତ ଘରର ସମସ୍ତ କାମ ଯଥା ମାଧ୍ୟମିକ ଥାଏ । ସେ ସମସ୍ତ କ୍ଲୋପଟା ଲଦାଦି ଆଣିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁ ସମସ୍ତକ ମନ ଜାଣି ଠିକ୍ ସମୟରେ କରିଥାନ୍ତି ସିଏ । ପ୍ରକୃତରେ ସରଳ ଭାବରେ ବନ୍ଧୁ ଜାଣିଲେ ହିଁ ଜୀବନ ସହଜ ହୋଇଥାଏ ।

ବନ୍ଧୁ ବର୍ଷ ତରୁ ନନ୍ଦ 'ସୁଲତୀ'ର ବାହାଘର ହୋଇ ସାରିଲାଣି । ପିଲା ବୁଲାଇବା ପରେ ମନ ଓ ଏଲି କଲେଜରେ ପଢୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଦିନେ ଦିନେ ଚିରାଚିର ଉତ୍ତରରେ କାମ କରି କରି ଯାଆନ୍ତି ହୋଇଯାଏ ଶ୍ରେଣୀ । ବିଶେଷ କରି ଯେଉଁଦିନ ତା' ସାଙ୍ଗ ନେହା ତା ଘରକୁ ବୁଲିବାକୁ ଆସେ, ସେହିଦିନ ହିଁ ଶ୍ରେଣୀର ମନକୁ ଅନେକ

ବାତ୍ୟା ପ୍ରେୟସୀ...

ବାତ୍ୟା ଆସୁଛି । ଚିତ୍ତି ଏବଂ ରେଡିଓରେ ତୁହାକୁତୁହା ପ୍ରଚାର ଚାଲିଛି । ଏକତା କୁଆଡ଼େ ଅନେକତ ବାତ୍ୟାକୁ ବଳିଦିଏ ! ଅନେକ ଲୋକ ଉଚ୍ଚ ଜାଗାକୁ ଉଠିଗଲେଣି । କାଁ ଭାଁ ଏଯାଏଁ କିଛି କିଛି ଅଛନ୍ତି । ପବନ ଧରିନି, ଗଛପତ୍ର ବି ହଲିନି । କେମିତି ଗୋଟେ ଗୁମ୍ଫା ହୋଇ ରହିଛି । ଆତଙ୍କ ଖେଳିଯାଇଛି ଚାରିଆଡ଼େ ।

ଆଖାମାନ୍ଦ ଆସୁ ଆସୁଛି । ଧାବରମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ର ଭିତରକୁ ଯିବାକୁ ବାରଣ କରାହେଉଛାଣି, ପ୍ରଶାସନ ତରଫରୁ ।

ବନ୍ଧିତା ଏକଦମ୍ ଖାଁ ଖାଁ ଲାଗୁଛି । ଗତ ବାତ୍ୟାରେ ପୂରା ଧୋଳ ଯାଇଥିଲା ଏ ଜାଗାଟା । ପୁଣି ଗଡ଼ି ଉଠୁଛି ଖାତିମାଟିର ସ୍ୱପ୍ନ । ଏ ବାତ୍ୟା ହୁଏତ ପୁଣି ସେ ସ୍ୱପ୍ନକୁ ଧୋଳନେବ !

ବାପା-ବୋଉ ଆଉ କେଜେମା'କୁ ଆଶୁ ଶୁଣୁଛାଣିରେ ଛାଡ଼ିଦେଇ ସିଏ ଫେରିଲା ବନ୍ଧିତା ।

ସିଏ ଠିକ୍ ଜାଣିଥିଲା, ଆଉକଣେ ରହିଯାଇଛି ବନ୍ଧିତା । ଯିଏ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିବ ତାକୁ ।

ଏବେ ଆକଳ କରିବାକୁ କେହି ନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ମନଖୋଲି ରପିଲେ । ଏମିତି ଗୋଟେ ସୁଯୋଗ ହୁଏତ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଉ କେବେ ମିଳି ନଥିଲା ।

ସିଏ ପଚାରିଲା- ବାତ୍ୟା କ'ଣ ସତରେ ଆସିବ ?

- ଆସିବ କ'ଣ କଲେ, କିଛି

କଥା
ଏତିକି
● ସୁନୀଲ ବୋଷ

ରଖିବନି, କେହି ରହିବେନି ।
ସିଏ କହିଲା-ଆଉ ଆମେ ?
- ଆମେ ବି ହୁଏତ ହରିଦିବା ।
ସିଏ କହିଲା- ତା'ହେଲେ କ'ଣ କରିବା ?
- କ'ଣ ଆଉ କରିବା, ଯଦି

ଶିଶୁଧର ସାମନ୍ତ ଏକ ଏତିଟିଂ ସେକ୍ସରେ ପାର୍ଟିଗାଲମ୍ ଏତିଟିଂ କାମ କରନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ସିପ୍ଟିରେ କାମ କରନ୍ତି । ଚିତ୍ତି ସିରିଏଲ, ବିଜ୍ଞାପନ ସବୁ ଏତିଟିଂ କର ବ୍ୟାକିପ୍ରାଉଣ ମ୍ୟୁଜିକ୍ ବସେଇ ଦିଅନ୍ତି । ମଝିରେ ମଝିରେ ଛୋଟିଆ ଭବ୍ ସତ୍ତ୍ୱି ବି କରିବାକୁ ପଡ଼େ । ପଚିଶ ବର୍ଷ ଧରି ଏଇ କାମ କରି ଆସୁଛନ୍ତି ସେ । ଉନ୍ନତ ଧରଣର ମେସିନ ଆସିଯାଇଛି କିନ୍ତୁ ତିନି ଭାବନା କିଛି ଆଗେଇ ନାହିଁ । ସୁପରହିଟ୍ ତକଟିତ୍ର ପାଇଁ ସ୍ମାର୍ଟ ଏତିଟିଂର ବିକଳ ନାହିଁ । ପଚାଶ ମିନିଟ୍ରେ ସିରିଏଲକୁ କାଟି ଯୋଡ଼ି ଆଗପଛ କରି କୋଟିଏ ମିନିଟ୍‌କୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ରାତିମତ ଦକ୍ଷତା ଥିବା ଦରକାର । ଅନଭିଜ୍ଞ ଅଭିନେତା ଅଭିନେତ୍ରୀ ଅଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ ଥିଲେ ବି ଜଣେ ଲୁଣ୍ଠିକା ସମ୍ପାଦକ ଯୋଗୁଁ ତକଟିତ୍ରଟି ବର୍ଷକକ ପାଖରେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ହୁଏ ।

ଶିଶୁଧର ବାବୁଙ୍କ ହାତରେ ପଡ଼ି ଏମିତି ବହୁ ତକଟିତ୍ରର ଭାଗ୍ୟ ବଦଳିଯାଇଛି । ତକଟିତ୍ରର ଗତି ବଦଳିବା, ତକଟିତ୍ରରେ ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଣୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ତାଙ୍କ ସମ୍ପାଦନାର ଶେଷ କଥା । ଗୋଟାଏ ତକଟିତ୍ର ଭିତରେ ଆଉ ଏକ ତକଟିତ୍ର ପୁରାଇ ଦେଇ ଭୁଲି ଚଳିଯିବ ଭିତରେ ସଂଯୋଗ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ତକଟିତ୍ରର ଏକ ଅଭିନବ ଭାଷା ।

ଶିଶୁଧର ବାବୁଙ୍କ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବନ ଭିତରେ ବି ସେଇ ଭାଷା ପଶିଯାଇଛି । ରାତିରେ ଶୋଇବା ପରେ ଭାବନା ସବୁ ସ୍ୱପ୍ନରେ ରୂପ ନେବା ଭିତରେ ଗୋଟିଏ ଭିତରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ମିଶି ନୂଆ ବ୍ୟଞ୍ଜନା ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି ।

ଦିନେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ଦେଖିଲେ ସିଏ ଲୋକାଳ ଥାନା ଭିତରେ ପଶିବାକୁ

ଜୀବନ-ଭ୍ୟଞ୍ଜନା

ଯାଉଛନ୍ତି । ଆଗେ କେବେ ପଶିନଥିଲେ । ବାସ୍ତବ ଘଟଣା ହେଲା, ସେଇଦିନ ସକାଳେ ସାଉର ଜଣେ ମଦୁଆ ମହାନ ଚାଳପର ଲୋକ, ଅକସ୍ୟ ଭାଷାରେ ତାଙ୍କୁ ଧମକାଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଗ ଜଣେଇବାର ଉଚ୍ଚା ଥିଲେ ବି ସାହସ ହୋଇନଥିଲା । ସ୍ୱପ୍ନରେ ସବୁ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରେ ।

କିନ୍ତୁ ଏ କ'ଣ? ଖାକା ରଙ୍ଗର ପୋଷାକ ପିନ୍ଧିଥିବା ପୋଲିସ୍ ଆଖିଆରେ ମାଟିରେ ପଡ଼ି ଧାନ ରଙ୍ଗର ସାପ ପାଇଟି ଯାଉଛନ୍ତି । ଅସଂଖ୍ୟ ସାପ ଥାନା ଚାରିପଟେ ବୁଲୁଛନ୍ତି । କେହି ଶିଶୁଧର ବାବୁଙ୍କୁ ଖାତିର କରୁନାହାନ୍ତି, ଜଣେ ଦୁଇଜଣ ଗୋଡ଼ି ପାଖ ଦେଇ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି ।

ଭାଷଣରେ ପୁଣି ଶ୍ରେଣୀକୁ ବିରକ୍ତ ହୋଇ ହୋଇ ଶ୍ରେଣୀ ଶୋଇଲେ । ଏଥର ଭାଷଣ ବି ଶୁଣାଯାଉଛି ନେତାଙ୍କୁ ବି ଦେଖାଯାଉଛି । ଶିଶୁଧର ବାବୁଙ୍କ ଛତ୍ତା ହେଲା ନେତାଙ୍କ ମୁହଁ ଆଉଟିକେ ଭଲକି ସେ ଶୁଣିବାକୁ । ସେ ମୁଣ୍ଡଟେକି ଚାହିଁଲେ । କିନ୍ତୁ ଲବ୍ କ'ଣ? ମଞ୍ଚ ଉପରେ ଭାଷଣ ଦେଉଥିବା ନେତାଜଣକ ଥିଲେ ସାଉର ସେଇ ମଦୁଆ ମହାନ ଜଣକ । ସେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ବି ଭାବିନଥିଲେ ଏମିତି ହେବ ।

ସ୍ୱପ୍ନ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ମଗାରି ଭିତରେ ଉଠି ବସିଲେ । ଧୀରେ ଧୀରେ ନିଶ୍ୱାସ ସ୍ୱାଭାବିକ ହେବା ଭିତରେ ଗୋଟାଏ କଥା ଭାବି

ସତରଫ ମାଜିରେ ଗୋଡ଼ି ପଡ଼ିଯିବା ଆଶଙ୍କାରେ ନିଦ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ମଗାରି ଭିତରେ ଉଠି ବସିଲେ । ବାକିତକ ରାତିରେ ଆଉ ନିଦ ହେଲା ନାହିଁ ।

କିନ୍ତୁ ତା'ପରଦିନ ରାତିରେ ପୁଣି ସେଇ ଅବସ୍ଥା । ସ୍ୱପ୍ନରେ ସିଏ ଗୋଟିଏ କାଗାକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ପୁରୁଣା ସ୍ମୃତର ଚାଲିଛି । ଏକ ଖୋଲା ଜାଗାରେ ମଞ୍ଚ କରାହେଉଛି । ମାଲକକୁ ଚାଲିଲା ଭାଷଣ ଭାସି ଆସୁଛି । ମଞ୍ଚ ଆଗରେ ଲୋକାଳରଣ୍ୟ ।

ଶିଶୁଧର ବାବୁ ଆଉ ସ୍ମୃତର ତଳେ ଯାଇ ପାରିଲେନି ସେ ଭିଡ଼ କାଟି । ବାଧ୍ୟ ହୋଇ ସ୍ମୃତର ଗଡେଇ ଗଡେଇ ଆସିଲେ । ନେତାଙ୍କ

ସ୍ମୃତିର ପାଇଁ ହରିଦିବା ଆସୁଛି ଆଜି ରାତିଟା ଏଇ ଘରେ ବି ହେଁ କାଟିଦେବା । ମରିବା ଆଗରୁ ତିକେ ମଉଜ କରିନେବା ।

ଏଥର ସିଏ ଭିଡ଼ିନେଲା ତାକୁ ଝୋପଟୁ ଭିତରକୁ । ତାଟି କବାଟଟାକୁ ଭିତରୁ ଠେଲି ବନ୍ଦ କରିଦେଲା ।

ଏଥର ସଞ୍ଜ ନଈଲା । ଅନ୍ଧାର ଘୋଡ଼ିଗଲା ଚାରିଆଡ଼େ । ପବନ ହାଲୁକା ହାଲୁକା ଭାବେ ଗଛକୁ ଦୋହଳାଇଲା । ବାତ୍ୟା ବୋଧେ ନିକଟେ ଆସୁଥିଲା । ଘର ଭିତରେ କିନ୍ତୁ ଥିଲା ବାତ୍ୟାର ଚାଖୁବ ।

ସକାଳ ହେଲା । ଝୋପଟିର ଚାଟିକବାଟ ଫିଟିଲା । ସେମାନେ ବାହାରିଆସିଲେ ବାହାରକୁ । ବାତ୍ୟା ବୋଧେ ନିକଟେ ଆସୁଥିଲା । ଘର ଭିତରେ କିନ୍ତୁ ଥିଲା ବାତ୍ୟାର ଚାଖୁବ ।

ସକାଳ ହେଲା । ଝୋପଟିର ଚାଟିକବାଟ ଫିଟିଲା । ସେମାନେ ବାହାରିଆସିଲେ ବାହାରକୁ । ବାତ୍ୟା ବୋଧେ ନିକଟେ ଆସୁଥିଲା । ଘର ଭିତରେ କିନ୍ତୁ ଥିଲା ବାତ୍ୟାର ଚାଖୁବ ।

ସକାଳ ହେଲା । ଝୋପଟିର ଚାଟିକବାଟ ଫିଟିଲା । ସେମାନେ ବାହାରିଆସିଲେ ବାହାରକୁ । ବାତ୍ୟା ବୋଧେ ନିକଟେ ଆସୁଥିଲା । ଘର ଭିତରେ କିନ୍ତୁ ଥିଲା ବାତ୍ୟାର ଚାଖୁବ ।

ସତରଫ ମାଜି କଲେ । ଭାଗ୍ୟ ଭଲ ଅଭିଯୋଗ ଜଣେଇବା ପାଇଁ ଥାନାକୁ ଯାଇନାହାନ୍ତି । ସାହସ ନଥିବା ଖରାପ, କିନ୍ତୁ ଦୃଶ୍ୟସାହସ ଆହୁରି ଭୟଙ୍କର । ସେଇ ରାତ୍ରିରେ ଆଉ ନିଦ ହେଲା ନାହିଁ ।

ପରଦିନ ସକାଳେ ଭାବିଲେ ଏତେଦିନ ଧରି ସିରିଏଲ ଏବଂ ତକଟିତ୍ରର ଏତିଟିଂ କାମ କରି ଆଜି ଏହି ଅବସ୍ଥା । ଗୋଟାଏ ଦୃଶ୍ୟ ଭିତରେ ଆଉ ଏକ ଦୃଶ୍ୟ । ଗୋଟିଏ ତକଟିତ୍ର ଭିତରେ ଆଉ ଏକ ତକଟିତ୍ର ପରିପ୍ରକାଶ । ଏଇ କାମ ଏତେ ବର୍ଷ ଧରି କରି କରି ମନଟା ମେସିନ ପାଲଟି ଯାଇଛି । ରାତିରେ ଶୋଇବା ମାତ୍ରେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସେଇ ମେସିନ ତାକୁ ହୋଇଯାଉଛି, ନିଦ ହେଉନାହିଁ । ଶେଷ ବୟସରେ ନିଦ ହେବା ଜରୁରୀ । ମନସ୍ଥିର କଲେ ଆଉ ଏତିଟିଂ କାମ କରିବେନି । ଆଖି ବନ୍ଦ କରି ଭାବିଲେ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ମିଛ କଥା କହି କାମ ଛାଡ଼ିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ପଛପଟରୁ ଦଶବର୍ଷର ଝିଅ ସୁମୀ ଆସି ଶାସନ କରିବାର କଷ୍ଟରେ କହିଲା- “ଏଇଠି ବସି ବସି ବୁଲୁଛନ୍ତି ତା'କୁ ଜାଣେ ପରା! ରାତିରେ ନିଶୋଇବା ଲୋକ ଦିନରେ ଅତଳ ! ଆଜି ରାତିରେ ମୁଁ ତମ ପାଖରେ ଶୋଇବି ! ଦେଖୁବା କୋର ନିଦ କୁଆଡ଼େ ଯାଉଛି !”

ଆଖି ବନ୍ଦ ଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଶିଶୁଧର ବାବୁଙ୍କ ମେସିନ ତାକୁ ହୋଇଗଲା ! କ ଜ ନ ।ରେ ପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିର ରୂପାନ୍ତର । ନୂଆ ବ୍ୟଞ୍ଜନା । ମାତ୍ର ଶିଶୁଧର ବାବୁଙ୍କ ମା' ଏବେ ଆଖି ଖୋଲିଲେ ନାହିଁ । ଏତିଟିଂ କାମ ଛାଡ଼ିବେ କଥା ମନେ ରହିଲା ନାହିଁ । ଜୀବନ ବି ତ ଧାରାବାହିକ ଭାବନାର ବ୍ୟଞ୍ଜନା ।

ରାଜାବଜାର, ଜଗଣୀ

